

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

4. prosince 2008 *

Ve věci C-317/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 6. července 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 10. července 2007, v řízení zahájeném

Lahti Energia Oy,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, K. Schieman, J. Makarczyk, L. Bay Larsen a C. Toader (zpravodajka), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

* Jednací jazyk: finština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. července 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Lahti Energia Oy T. Rinnem, asianajaja, jakož i M. Kiveläou, ředitelem, a H. Takalou, inženýrem,
- za Hämeen ympäristökeskus P. Mäkinen a E. Mecklin, jako zmocněnkyněmi,
- za Salpausselän luonnonystävät ry M. Vikbergem a S. Niemeläou, asianajaja,
- za finskou vládu J. Heliskoskim, jako zmocněncem,
- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Fiengem, avvocato dello Stato,

- za nizozemskou vládu C. Wissels a M. de Gravem, jako zmocněnci,

- za rakouskou vládu E. Riedlem, jako zmocněncem,

- za Komisi Evropských společenství I. Koskinenem a J.-B. Laignelotem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů (Úř. věst. L 332, s. 91; Zvl. vyd. 15/05, s. 353).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Lahti Energia Oy (dále jen „Lahti Energia“), podnikem ve vlastnictví města Lahti, a Itä-Suomen ympäristölupavirasto (úřad pro životní prostředí příslušný pro východní Finsko, dále jen „ympäristölupavirasto“) ve věci uplatnění požadavků směrnice 2000/76 na komplex zařízení tvořený plynovým generátorem a elektrárnou.

Právní rámec

Směrnice 2000/76

- 3 Body 5 a 27 odůvodnění směrnice 2000/76 zní následovně:

„(5) V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy je nutné přijmout opatření na úrovni Společenství. Zásada předběžných opatření představuje základ pro další opatření. Tato směrnice je záměrně omezena na minimální požadavky týkající se spalovacích a spoluspalovacích zařízení.

[...]

- (27) Při spalování odpadů v zařízeních určených původně nikoli ke spalování odpadů by nemělo být povoleno uvolňování vyšších emisí znečišťujících látek v té části objemu spalin, která vzniká spalováním odpadů, než je tomu v zařízeních určených ke spalování odpadů, a proto by spalování odpadů mělo podléhat příslušným omezením.“

4 Podle článku 3 této směrnice:

„Pro účely této směrnice se:

- 1) ‚odpadem‘ rozumí tuhý nebo kapalný odpad definovaný v čl. 1 písm. a) směrnice [Rady] 75/442/EHS [ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23)];

[...]

- 4) ‚spalovacím zařízením‘ rozumí stacionární nebo mobilní technická jednotka a zařízení určené k tepelnému zpracování odpadů, s využitím tepla vzniklého spalováním nebo bez něho. To zahrnuje spalování oxidací odpadu stejně jako další způsoby tepelného zpracování, jako je např. pyrolýza, zplynování nebo plazmové procesy, pokud jsou látky tímto zpracováním vzniklé následně spáleny.

Tato definice se vztahuje na areál a celé spalovací zařízení, včetně všech spalovacích linek, příjmu odpadu, skladování, zařízení pro předběžnou úpravu odpadů na místě, systém odpad-palivo a systém přívodu vzduchu, kotle, zařízení pro čištění spalin, místní zařízení pro zpracování nebo skladování zbytků a jímání odpadních vod, komín, zařízení a systémy pro řízení spalovacích podmínek a pro jejich monitorování a zaznamenávání;

5) „spoluspalovacím zařízením“ rozumí stacionární nebo mobilní zařízení, jehož hlavním účelem je výroba energie nebo hmotných produktů a

– které využívá odpad jako normální nebo přídavné palivo; nebo

– ve kterém je odpad tepelně zpracován za účelem jeho odstranění.

Pokud spoluspalování probíhá tak, že hlavním účelem zařízení není výroba energie nebo hmotných produktů, ale spíše tepelné zpracování odpadů, pokládá se takové zařízení za spalovnu ve smyslu odstavce 4.

Tato definice se vztahuje na areál a celé zařízení, včetně všech spalovacích linek, příjmu odpadu, skladování, zařízení pro předběžnou úpravu odpadů na místě, systém přívodu odpadu, paliva a vzduchu, kotle, zařízení pro čištění spalin, místní zařízení pro zpracování nebo skladování zbytků a jímání odpadních vod, zařízení komína a zařízení a systémy pro řízení spalovacích podmínek a pro jejich monitorování a zaznamenávání;

[...]

- 12) ‚povolením‘ rozumí písemné rozhodnutí (nebo několik písemných rozhodnutí) vydané příslušným orgánem, jímž se povoluje provoz zařízení za jistých podmínek, které zaručují, že zařízení splňuje všechny požadavky této směrnice. Povolení se může týkat jednoho nebo více zařízení nebo částí zařízení provozovaných v téže lokalitě týmě provozovatelem;

- 13) ‚zbytkem‘ rozumí jakýkoli kapalný nebo tuhý materiál (včetně zbytkového popela a strusky, létavého popílku a kotelního prachu, reakčních produktů z čištění plynů, kalu z čištění odpadních vod, upotřebených katalyzátorů a upotřebeného aktivního uhlí) definovaný jako odpad v čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS, který vzniká při procesu spalování nebo spalování, čištění spalin nebo odpadních vod nebo při jiných procesech probíhajících v zařízení na spalování nebo spalování.“

5 Článek 7 směrnice 2000/76, nazvaný „Mezní hodnoty emisí do ovzduší“, stanoví:

„1. Spalovací zařízení musí být navržena, vybavena, postavena a provozována tak, aby ve spalínách nebyly překračovány mezní hodnoty emisí do ovzduší stanovené v příloze V.

2. Spoluspalovací zařízení musí být nařízeny, vybavena, postavena a provozována tak, aby ve spalínách nebyly překračovány mezní hodnoty emisí do ovzduší stanovené v příloze II.

[...]“

Směrnice 2006/12/ES

6 Podle článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9), kterou se z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti provádí kodifikace směrnice 75/442, se „odpadem“ rozumí „jakákoli látka nebo předmět spadající do kategorií uvedených v příloze I, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 7 Lahti Energia žádala ympäristölupavirasto o povolení v oblasti životního prostředí týkající se činnosti jejího plynového generátoru a elektrárny. Toto povolení se týká komplexu zařízení složeného ze dvou různých jednotek, které se nachází na témže místě, zahrnujícího generátor na výrobu plynu z odpadu, jakož i elektrárnu, jejíž parní kotel spaluje vyčištěný plyn, který vzniká v plynovém generátoru.
- 8 Ympäristölupavirasto vydal Lahti Energia prozatímní povolení v oblasti životního prostředí, přičemž stanovil podmínky, za nichž se toto povolení uděluje. Tento úřad tak generátor na výrobu plynu a elektrárnu, která tento plyn spaluje, považoval dohromady za jedno spoluspalovací zařízení ve smyslu směrnice 2000/76.
- 9 Proti tomuto rozhodnutí podala Lahti Energia u Vaasan hallinto-oikeus (správního soudu ve Vaasa) žalobu, přičemž se domáhala toho, aby určil, že spalování vyčištěného plynu v hlavním kotli zařízení odlišného od zařízení na výrobu plynu by nemělo být považováno za spoluspalování odpadů ve smyslu směrnice 2000/76.
- 10 Vaasan hallinto-oikeus žalobu zamítl. Usoudil zejména, že uskutečnění cílů směrnice 2000/76 by mohlo být ohroženo, pokud by její oblast působnosti byla vykládána tak úzce, že by požadavky směrnice neplatily pro spalování předzpracovaného odpadu. Tento soud se nicméně domníval, že plynový generátor nelze, jakožto zvláštní funkční jednotku, považovat za spalovací zařízení ve smyslu směrnice 2000/76, protože zplynování je tepelným zpracováním, a aby mohlo být zařízení považováno za spalovací zařízení, muselo by disponovat spalovací linkou.

11 Vaasan hallinto-oikeus však usoudil, že plynový generátor a elektrárna společně tvoří spalovací zařízení ve smyslu směrnice 2000/76.

12 Lahti Energia nato podala kasační opravný prostředek u Korkein hallinto-oikeus, který se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba vykládat čl. 3 [bod] 1 směrnice 2000/76/ES v tom smyslu, že směrnice se nepoužije na spalování plyných odpadů?

2) Je třeba považovat plynový generátor, v němž vzniká pyrolýzou z odpadů plyn, za spalovací zařízení ve smyslu čl. 3 [bodu] 4 směrnice 2000/76/ES, ačkoliv v tomto zařízení neexistuje žádná spalovací linka?

3) Je třeba považovat spalování generátorového plynu, vzniklého v plynovém generátoru a vyčištěného po procesu zplynování, v kotli elektrárny za proces, který spadá pod článek 3 směrnice 2000/76/ES? Má zde význam skutečnost, že vyčištěný generátorový plyn nahrazuje fosilní paliva a že emise elektrárny na vyrobenou jednotku energie při využití vyčištěného generátorového plynu vzniklého z odpadu jsou nižší než při využívání jiných paliv? Má pro výklad dosahu směrnice 2000/76/ES význam, zda plynový generátor a elektrárna tvoří z technicko-funkčního hlediska a při zohlednění jejich vzájemné vzdálenosti jediné zařízení, nebo zda je vyčištěný generátorový plyn vzniklý v plynovém generátoru přepravován a může být využit jinde např. k výrobě energie, jako palivo nebo k jiným účelům?

- 4) Za jakých podmínek může být vyčištěný generátorový plyn vzniklý v plynovém generátoru považován za výrobek, takže již nespadá pod předpisy o odpadech?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- ¹³ Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda pojem „odpad“ uvedený v čl. 3 bodě 1 směrnice 2000/76 pokrývá rovněž látky, které se vyskytují v plynném skupenství.

- ¹⁴ V kontextu věci v původním řízení je třeba této otázky rozumět tak, že se týká toho, zda plyn vzešlý z pyrolýzy prováděné v plynovém generátoru z tuhého odpadu různého druhu může být považován za „odpad“ ve smyslu směrnice 2000/76, takže by pak tato plynná látka, využívaná dále jako palivo v elektrárně vedle ostatních paliv, mohla být posuzována buď jako látka, která „[je] následně [spálena]“ ve smyslu čl. 3 bodu 4 prvního pododstavce *in fine* této směrnice, nebo jako odpad využívaný jako „přídavné palivo“ nebo „tepelně [zpracovávaný] za účelem jeho odstranění“ ve smyslu čl. 3 bodu 5 prvního pododstavce uvedené směrnice.

- 15 V tomto ohledu, jak zdůraznily Lahti Energia, finská a italská vláda, jakož i Komise Evropských společenství, je nutno konstatovat, že jasné znění čl. 3 bodu 1 směrnice 2000/76 vymezuje v kontextu této směrnice pojem „odpad“ jako veškerý „tuhý“ nebo „kapalný“ odpad definovaný v čl. 1 písm. a) směrnice 75/442.
- 16 Doslovné znění uvedeného ustanovení přitom postačí k závěru, že směrnice 2000/76 je zaměřena pouze na odpady, které se vyskytují v pevném či kapalném skupenství, a není tudíž namístě kromě toho zkoumat, zda pojem „odpad“ v kontextu směrnice 75/442 naopak pokrývá odpady vyskytující se v plynném skupenství.
- 17 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že pojem „odpad“ uvedený v čl. 3 bodu 1 směrnice 2000/76 nepokrývá látky, které se vyskytují v plynném skupenství.

Ke druhé otázce

- 18 Druhou otázkou se předkládající soud táže Soudního dvora, zda je existence spalovací linky nezbytnou podmínkou pro kvalifikaci takové jednotky, jakou je generátor vyrábějící z odpadu plyn, jako „spalovacího zařízení“ ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76.

- 19 V souladu s čl. 3 bodem 4 prvním pododstavcem směrnice 2000/76 se pojem „spalovací zařízení“ vztahuje na zařízení nebo technickou jednotku určené specificky k tepelnému zpracování odpadu, kterým se rozumí spalování oxidací nebo jakákoli další metoda tepelného zpracování, jako je zejména pyrolýza a zplynování.
- 20 V tomto ohledu tedy, jak vyplývá bez jakékoli nejasnosti z porovnání různých jazykových verzí čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76 a jak uplatnily Lahti Energia, Hämeen ympäristökeskus, finská vláda a Komise, bude jednotka, v níž jsou odpady podrobeny tepelnému zpracování, kvalifikována jako „spalovací zařízení“ pouze tehdy, jestliže látky, které po použití této tepelné metody vzniknou, budou poté spáleny.
- 21 Jak správně uvedla nizozemská vláda, seznam technických prvků uvedený v článku 3 bodě 4 druhém pododstavci směrnice 2000/76 nemůže být považován za taxativní výčet znaků, které mohou představovat spalovací zařízení, ani za výčet prvků, z nichž musí být takové zařízení nutně složeno. Přítomnost spalovací linky není tudíž nezbytným kritériem pro kvalifikaci jednotky jako „spalovacího zařízení“.
- 22 Za těchto podmínek je na druhou otázku třeba odpovědět tak, že pojem „spalovací zařízení“ uvedený v čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76 se vztahuje na jakékoli zařízení nebo technickou jednotku, v nichž se provádí tepelné zpracování odpadů, za podmínky, že látky, které z použití tepelného procesu vzejdou, jsou následně spáleny a že v tomto ohledu není pro takovou kvalifikaci přítomnost spalovací linky nezbytným kritériem.

Ke třetí otázce

23 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, jak s ohledem na článek 3 směrnice 2000/76 chápat komplex zařízení na výrobu energie, v němž plynový generátor sousedící s elektrárnou zásobuje tuto elektrárnu vyčištěným plynem, který je získán zplynováním odpadu a používá se v této elektrárně jako palivo vedle paliv fosilních. Tento soud si klade zejména otázku, zda pro účely kvalifikace tohoto komplexu je relevantní jednak skutečnost, že používání uvedeného vyčištěného plynu elektrárnou dovoluje dosáhnout nižších emisí ve srovnání s používáním fosilních paliv, a jednak skutečnost, že obě jednotky tvořící uvedený komplex zařízení představují jakousi funkční jednotku v tom smyslu, že plynový generátor je určen k částečnému pokrytí palivových potřeb elektrárny, ale zároveň může být plyn vyrobený v uvedeném generátoru určen ke komercializaci vně dotčeného závodu.

24 Úvodem je třeba zdůraznit, že pokud zařízení na kombinovanou výrobou tepla a elektřiny zahrnuje více kotlů, je třeba každý kotel včetně jeho příslušenství považovat pro účely použití směrnice 2000/76 za samostatné zařízení (rozsudek ze dne 11. září 2008, Gävle Kraftvärme, C-251/07, Sb. rozh. s. I-7047, bod 33).

25 Stejně tak pokud se jedná o takové dvě jednotky, jako jsou jednotky dotčené v původním řízení, je pro účely použití směrnice 2000/76 v zásadě třeba přistoupit k oddělenému posuzování plynového generátoru a elektrárny.

26 Podle čl. 3 bodu 5 prvního pododstavce směrnice 2000/76 musí být zařízení, jehož hlavním účelem je výroba energie nebo hmotných produktů a které využívá odpad jako

normální nebo přídavné palivo nebo ve kterém je odpad tepelně zpracován za účelem jeho odstranění, kvalifikováno jako spoluspalovací zařízení (viz výše uvedený rozsudek Gävle Kraftvärme, bod 35).

27 Článek 3 bod 5 druhý pododstavec uvádí, že pokud spoluspalování probíhá tak, že hlavním účelem zařízení není výroba energie nebo hmotných produktů, ale spíše tepelné zpracování odpadů, musí být takové zařízení kvalifikováno jako „spalovací zařízení“ ve smyslu bodu 4 téhož článku (výše uvedený rozsudek Gävle Kraftvärme, bod 36).

28 Ze znění těchto ustanovení tak jasně vyplývá, že spoluspalovací zařízení představuje zvláštní formu spalovacího zařízení a že otázku, zda zařízení je spalovacím, nebo spoluspalovacím zařízením, je třeba posoudit podle jeho hlavního účelu (výše uvedený rozsudek Gävle Kraftvärme, bod 37).

Ke kvalifikaci plynového generátoru

29 Ve věci v původním řízení se s výhradou skutkových zjištění, k nimž je oprávněn přistoupit pouze předkládající soud, zdá, že odpad v plynovém generátoru je předmětem tepelného zpracování, avšak že látky, které z něj vzejdou, nejsou v uvedeném generátoru spáleny. Látky vzešlé z tohoto tepelného zpracování, v tomto případě surový plyn, jsou totiž filtrovány pomocí čističe, který umožňuje získat vyčištěný plyn, zbavený nežádoucích pevných částic, a z toho důvodu vhodný k použití jako palivo.

- 30 Jelikož tedy látky vzešlé z tepelného zpracování odpadu nejsou spáleny v plynovém generátoru, fungování a parametry takového generátoru jej, jako takový, nedovolují kvalifikovat jako „spalovací zařízení“ ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76.
- 31 Zdá se však, že hlavním účelem plynového generátoru je výroba paliva, v tomto případě vyčištěného plynu, a že odpad uvnitř generátoru podléhá tepelnému zpracování za účelem jeho odstranění.
- 32 V tomto ohledu je sice pravda, tak jak bylo připomenuto v bodě 28 tohoto rozsudku, že spoluspalovací zařízení představuje zvláštní formu zařízení spalovacího, avšak to nic nemění na tom, že oba tyto typy zařízení odpovídají definicím, které jsou jim vlastní. Jak přitom zdůraznila generální advokátka v bodě 71 svého stanoviska, jestliže podmínka související s použitím tepelného zpracování odpadu může být vyžadována v obou případech, znění čl. 3 bodu 5 směrnice 2000/76 naproti tomu, co se týče spoluspalovacího zařízení, nevyžaduje, aby látky, které z něj vzešly, byly následně spáleny.
- 33 Z toho vyplývá, v souladu s tím, co bylo připomenuto v bodě 26 tohoto rozsudku, že takový plynový generátor, jako je generátor dotčený v původním řízení, splňuje nezbytné podmínky pro to, aby byl kvalifikován jako spoluspalovací zařízení ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2000/76.
- 34 Pokud jde o vyčištěný plyn vzešlý z tepelného zpracování odpadu, vyslovila rakouská vláda myšlenku, podle níž by bylo možno stanovit, že vyčištěný plyn vyráběný v plynovém generátoru odpovídá látce, která je výsledkem tepelného zpracování odpadů v uvedeném generátoru, a že v rozsahu, v němž je uvedený plyn následně spálen

v elektrárně, by tedy bylo možné považovat plynový generátor za spalovací zařízení ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76.

35 V tomto ohledu má, zaprvé, jak vyplývá z poznatků poskytnutých předkládajícím soudem, dotčený plyn zejména z důvodu své filtrace v čističi vlastnosti obdobné fosilnímu palivu, a představuje tak plyn vhodný k použití jako palivo sloužící k výrobě energie jak v elektrárně, jíž je produkce plynového generátoru určena, tak v jiných elektrárnách.

36 Za těchto podmínek nemůže jít o látku vznikající z tepelného zpracování odpadu v plynovém generátoru, která je za účelem dokončení jednoduchého procesu odstranění odpadu spálena v elektrárně. Pokud je totiž, jak tvrdily finská a italská vláda, celý proces dokončen uvnitř plynového generátoru, je z odpadu vytvářen výrobek s vlastnostmi paliva.

37 A zadruhé, pokud je v zařízení, jehož hlavním cílem je výroba hmotných produktů, v tomto případě plyných výrobků, odpad tepelně zpracován za účelem jeho odstranění, musí být takové zařízení kvalifikováno jako zařízení spoluspalovací, v souladu s uspořádáním čl. 3 bodů 4 a 5 směrnice 2000/76, které činí kvalifikaci dotčené jednotky jako zařízení spalovacího či spoluspalovacího závislou na jejím hlavním účelu (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Gävle Kraftvärme, bod 40).

Ke kvalifikaci elektrárny

- 38 Pokud jde o činnosti elektrárny dotčené v původním řízení, zdá se, že jejím cílem je výroba energie spalováním takových surovin, jako je černé uhlí, a částečně takového vyčištěného plynu, jaký je vyráběn plynovým generátorem. Je tedy nutno konstatovat, že hlavním posláním takového zařízení není spalování látek vzešlých z tepelného zpracování odpadu prováděného v plynovém generátoru.
- 39 Kromě toho nelze tvrdit, že spalování uvedeného vyčištěného plynu v elektrárně vedle fosilních paliv představuje tepelné zpracování „odpadu“ ve smyslu směrnice 2000/76, což by dovolovalo kvalifikovat uvedenou elektrárnu jako spalovací zařízení.
- 40 Jak bylo konstatováno v bodě 17 tohoto rozsudku, uvedená směrnice totiž pod názvem „odpad“ nerozumí látky, které se vyskytují v plynném skupenství. Je tedy vyloučeno mít za to, že spalování vyčištěného plynu vyrobeného plynovým generátorem, k němuž dochází v elektrárně, představuje tepelné zpracování odpadu.
- 41 Z toho plyne, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, zatímco plynový generátor sleduje cíl získat tepelným zpracováním odpadu výrobky v plynném skupenství, což postačuje k tomu, aby byl kvalifikován jako spoluspalovací zařízení ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2000/76, elektrárna, která používá vyčištěný plyn získaný spoluspalováním odpadu v uvedeném plynovém generátoru, a to náhradou za fosilní paliva užívaná v převážné míře při její činnosti výroby energie, nespadá do oblasti působnosti této směrnice.

42 Pro účely kvalifikace jednotky jako spalovacího či spoluspalovacího zařízení není v tomto ohledu namístě přihlížet k tomu, která kvalifikace umožní dosáhnout úrovně emisí nejpříznivější pro životní prostředí. Tato problematika totiž spadá do působnosti zákonodárce Společenství, který definoval podmínky nezbytné pro právní kvalifikaci zařízení a přípustné úrovně emisí jak pro spalovací a spoluspalovací zařízení, tak pro velká spalovací zařízení. Pouze požadavky uvedené v čl. 3 bodech 4 a 5 směrnice 2000/76 jsou tedy relevantní pro vnitrostátní soud, kterému byla předložena taková otázka.

43 S přihlédnutím k výše uvedenému je na třetí otázku třeba odpovědět tak, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení:

- musí být plynový generátor, jehož účelem je získat tepelným zpracováním odpadu výrobky v plynném skupenství, v tomto případě vyčištěný plyn, kvalifikován jako „spoluspalovací zařízení“ ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2000/76;
- elektrárna, která používá jako přídatné palivo, náhradou za fosilní paliva převážně užívaná při její výrobní činnosti, vyčištěný plyn získaný spoluspalováním odpadu v plynovém generátoru, nespadá do oblasti působnosti této směrnice.

Ke čtvrté otázce

- 44 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, ve kterém chemickém skupenství lze odpady již považovat za „výrobky“.
- 45 Tento soud formuloval takovou otázku, když vycházel z předpokladu, že plynné látky získané jako výsledek tepelného zpracování odpadu v takovém plynovém generátoru, jakým je generátor dotčený v původním řízení, mají samy o sobě povahu „odpadu“ ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2000/76.
- 46 V tomto ohledu bylo přitom v odpovědi na první otázku určeno, že pojem „odpad“ uvedený v tomto ustanovení nepokrývá látky, které se vyskytují v plynném skupenství.
- 47 Za těchto podmínek není namístě na tuto čtvrtou otázku odpovědět.

K nákladům řízení

- 48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů rozhodl Soudní dvůr (druhý senát) takto:

- 1) Pojem „odpad“ uvedený v čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů nepokrývá látky, které se vyskytují v plynném skupenství.
- 2) Pojem „spalovací zařízení“ uvedený v čl. 3 bodu 4 směrnice 2000/76 se vztahuje na jakékoli zařízení nebo technickou jednotku, v nichž se provádí tepelné zpracování odpadů, za podmínky, že látky, které z použití tepelného procesu vzejdou, jsou následně spáleny, a v tomto ohledu není pro takovou kvalifikaci přítomnost spalovací linky nezbytným kritériem.
- 3) Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení:
 - musí být plynový generátor, jehož účelem je získat tepelným zpracováním odpadu výrobky v plynném skupenství, v tomto případě vyčištěný plyn, kvalifikován jako „spoluspalovací zařízení“ ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2000/76;

- **elektrárna, která používá jako přídavné palivo, náhradou za fosilní paliva převážně užívaná při její výrobní činnosti, vyčištěný plyn získaný spalováním odpadu v plynovém generátoru, nespadá do oblasti působnosti této směrnice.**

Podpisy.